

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

28.6.2007

B6-0266/2007

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено в следствие на питане, изискващо устен отговор B6-0132/2007

съгласно член 108, параграф 5 от правилника

от Jan Andersson

от името на комисията по заетост и социални въпроси

относно съобщението на Комисията „Командироване на работници в рамките на предоставянето на услуги: максимално увеличаване на ползите и потенциала и едновременно гарантиране на защитата на работниците“

Резолюция на Европейския парламент за съобщението на Комисията „Командиrowане на работници в рамките на предоставянето на услуги: максимално увеличаване на ползите и потенциала и едновременно гарантиране на защитата на работниците“

Европейският парламент,

- като взе предвид Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги¹,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 4 юни 2006 г. относно „Насоки относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги“²,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 13 юни 2007 г. относно „Командироване на работници в рамките на предоставянето на услуги: максимално увеличаване на ползите и потенциала и едновременно гарантиране на защитата на работниците“³,
 - като взе предвид резолюциите на Европейския парламент относно командироването на работници⁴,
 - като взе предвид въпроса с искане за устен отговор В6-0132/2007, отправен към Комисията във връзка с нейното съобщение „Командироване на работници в рамките на предоставянето на услуги: максимално увеличаване на ползите и потенциала и едновременно гарантиране на защитата на работниците“,
 - като взе предвид член 108, параграф 5 от своя правилник,
- А. като има предвид, че цялостното, последователно прилагане на Директива 96/71/ЕО се е оказало проблематично, поради липсата на правилно прилагане в държавите-членки и на съгласуване между техните компетентни органи,
- Б. като има предвид, че предишните съобщения на Комисията по този въпрос бяха преценени от Парламента като недостатъчни и не са разрешили проблемите, с които се сблъска гореспоменатата директива; като има предвид, че продължава да има разминавания между гледните точки на Комисията и на Парламента по въпроси като наличието на законен представител на командированото дружество в приемащата държава-членка и съхраняването на документи на работното място, с цел да се контролира спазването на директивата,
- В. като има предвид, че защитата на командированите работници е от първостепенно

¹ ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1.

² COM(2006)0159 от 4.4.2006 г..

³ COM(2007)0304 от 13.6.2007 г..

⁴ Резолюции от 15 януари 2004 г. (Т5-0030/2004) и 26 октомври 2006 г. (Т6-0463/2006).

значение при гарантирането на свободното движение на работниците и запазването на условията на труд, както е предвидено от Договора, и следва да бъде считано за най-висше съображение от общ интерес,

- Г. като има предвид, че съдебната практика на Съда на Европейските общности, както и становището на генералния адвокат по делото Laval¹, ясно заявяват, че мерките, които попадат в приложното поле на директивата за командироването на работници, и следователно също така и на гореспоменатото съобщение, могат да бъдат оправдани, когато са мотивирани от цели от обществен интерес, като защитата на работниците,
1. изразява своята убеденост, че цялостното прилагане на Директива 96/71/ЕО е от първостепенно значение за постигането на справедлив баланс между свободата на предоставяне на услуги и защитата на работниците, по-специално срещу социалния дъмпинг;
 2. счита, че в своите насоки и тълкуване на законодателството, Комисията понякога надхвърля рамките на установеното посредством съдебната практика на Съда на Европейските общности;
 3. призовава Комисията да отчита изцяло разнообразието на моделите на пазар на труда, съществуващи в Европейския съюз, когато става въпрос за приемане на каквито и да било мерки относно командироването; призовава Комисията да зачита факта, че някои държави-членки изискват наличието на упълномощен представител в приемащата държава за правилното прилагане и контрол на директивата; счита, че това би могло да бъде всяко лице, което е получило ясен мандат от дружеството (включително работник);
 4. счита, че сътрудничеството и обмяна на информация между държавите-членки до момента са недостатъчни и че справянето с този проблем е предварително условие за успешното прилагане на директивата; споделя мнението, че Комисията трябва да бъде по-прецизна, когато дава насоки на държавите-членки относно мерките за контрол, допустими в съответствие с приложното поле на директивата, за защита на командировани работници;
 5. счита, че проверките и контролът, упражнявани от приемащите държави-членки съгласно директивата, по-специално задължението за съхраняване на определени документи в приемащата държава, трябва да се разглежда като важно средство за гарантиране на защитата на правата на командированите работници; счита обаче, че тези мерки следва да бъдат строго пропорционални и да не съставляват скрити пречки спрямо упражняването на правото на свободно движение;
 6. настоява, че съществуващата съдебна практика признава правото на приемащите държави-членки да изискват определени документи за проверка на спазването на условията на заетост, предвидени в директивата относно командироването на работници;

¹ C-341/05 Laval un Partneri Ltd v Svenska Byggnadsarbetareförbundet.

7. приканва Комисията да намери правилната комбинация от насочващи мерки, насочени както към дружествата така и към държавите-членки, така че те да има по-добра представа за това какво им е разрешено съгласно директивата и съответната съдебна практика; отправя искане Комисията да подкрепя активно тясното сътрудничество между инспектиращите органи в държавите-членки, като осигури една постоянна европейска платформа за трансгранично сътрудничество; приветства в тази връзка предстоящото създаване от страна на Комисията на група на високо равнище, която да подкрепя и подпомага държавите-членки в установяването и обмена на добри практики и да формализира редовните контакти със социалните партньори;
8. споделя мнението, че би било целесъобразно социалните партньори в държавите-членки, с които директивата се прилага посредством колективни споразумения, да получат пряк достъп до информацията относно командированите дружества, така се да могат да упражняват надзора, който в други държави-членки, принадлежи на органите, имащи подобен достъп до информация за дружествата;
9. подкрепя заключението на Комисията, че приемащата държава-членка следва да може да изисква предварителна декларация от страна на доставчика на услуги, която да ѝ разрешава да проверява спазването на условията на заетост;
10. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията и на Съвета.